

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: وبسایت آنتی کریگ، دوم نومبر ۲۰۲۲*
نویسنده: براد ولف**، Brad Wlof
برگردان: م. نوری
۱۳ نومبر ۲۰۲۲

عبور از مرز اوکراین

اگر جنگ اوکراین به یک رویارویی مستقیم با روسیه و استفاده از بمب اتمی بینجامد، همه ما از بین خواهیم رفت. اگر روسیه به هر ترتیبی مغلوب شود یا وادار به عقب‌نشینی گردد، صاحبان صنایع جنگی، فشار علیه نظام سیاسی و اقتصادی جهان را تشدید خواهند کرد تا آنجائی که حتی هوائی را که ما استنشاق می‌کنیم بسته‌بندی کرده و به بهائی به ما خواهند فروخت که ما قادر به پرداخت آن نخواهیم بود.

*****

سی بی اس نیوز به نقل از «میخائیل کوگال نیکونو» از رومانی گزارش می‌دهد: «در میانهٔ تشنج‌های فزاینده بین روسیه و ناتو به سرکردگی ایالات متحدهٔ امریکا، لشکر ۱۰۱ هوابرد امریکا برای اولین بار پس از هشتاد سال به اروپا اعزام شد. این واحد پیاده نظام سبک که تحت نام "عقاب‌های غرّان" شناخته می‌شود برای این آموزش داده شده ظرف چند ساعت در هر میدان نبردی در جهان وارد جنگ شود». (سی بی اس نیوز، ۲۱ اکتوبر ۲۰۲۲)

ما در دورانی به‌سر می‌بریم که مقالات نظری خودبه‌خود نوشته می‌شوند چون رسانه‌های جریان اصلی بدون این که خود بدانند همهٔ جنبه‌های طنز، دورویی و جنون صاحبان صنایع جنگ در ایالات متحده را که با خودپرستی تمام در مسیر جنگ جهانی پیش می‌روند، منعکس می‌کنند. بنابراین نیازی نیست نویسندگان مقالات در بارهٔ وقایع هولناک هشدار دهند، چه وقایع هولناک در حال وقوع‌اند.

لشکر «عقاب‌های غرّان» در سه مایلی مرز اوکراین مستقر شده‌اند و آماده‌اند علیه روس‌ها بجنگند. صدای گام‌های جنگ سوم جهانی شنیده می‌شود. خدا نگهدار ما باشد.

ولی روند وقایع می‌توانست به‌گونه‌ای دیگر پیش رود.

وقتی اتحاد جماهیر شوروی سقوط کرد و جنگ سرد خاتمه یافت، ناتو می‌توانست منحل شود و توافق امنیتی نوی با شرکت روسیه منعقد گردد. ولی ناتو مانند هیولائی در پی وظیفه یا به‌عبارتی طعمه تازه‌ای بود. به‌تدریج ناتو به اندازه‌ای بزرگ شد که حتی در اوج دوران جنگ سرد هم موفق به آن نشده بود. و این در حالی بود که عملاً دشمنی وجود نداشت. البته ناتو دشمنان کوچکی در صربستان و افغانستان یافت، ولی ناتو به دشمنی واقعی نیاز داشت و بالاخره آن را پیدا کرد: روسیه.

امروز دیگر روشن شده است که کشورهای اروپای شرقی که برای عضویت در ناتو تلاش می‌کردند، می‌توانستند با توافق‌نامه‌ای امنیتی با روسیه، بهتر امنیت خود را تأمین کنند. ولی در این صورت برای صنایع جنگی امریکا دیگر دشمنی وجود نداشت و به تبع آن جنگی هم نبود و منافع مالی هم در کار نبود.

و به این ترتیب «عقاب‌های غرّان» به‌خاطر کسب سود در سه مایلی مرزهای اوکراین ایستاده‌اند و ما مردم عادی که در این کره خاکی زندگی می‌کنیم نمی‌دانیم که آیا در این بازی با آتش زنده خواهیم ماند یا نه؟ در شرایط موجود که بحث بر سر سرنوشت جهان است ما باید حق اظهار نظر و تصمیم‌گیری می‌داشتیم. واضح است که ما تصمیم‌گیری در این زمینه را نباید به رهبران مان واگذار کنیم. می‌بینید که آن‌ها ما را به چه سوئی می‌برند: یک جنگ دیگر در خاک اروپا. آیا رهبران مان دو بار ما را به‌سوی جنگ پیش نبرده‌اند؟ و این سومین بار آن‌ها و ما نیست؟ اگر ما از این جنگ نیابتی ایالات متحده با روسیه جان سالم بدر ببریم، باید به نیروی خود به‌عنوان عضوی از اتحاد مردم واقف شویم و محکم و پایدار در جهت تغییر نظام جهانی گام برداریم.

در ایالات متحده امریکا، باید قانون مجوز استفاده از نیروی نظامی «AUMF» که پس از واقعه یازده سپتمبر ۲۰۰۱ تصویب شد لغو شود و مجوز صدور اعلان جنگ مجدداً در اختیار کنگره قرار گیرد که به مردم پاسخگوست و نه به تولیدکنندگان صنایع جنگی. ناتو باید منحل شود و نظام امنیتی نوی در جهان ایجاد گردد تا در جهت خلع سلاح پیش رود و همزمان سطح امنیت و صلح را با آموزش، با مقاومت عاری از خشونت و دفاع مدنی از مردم غیرنظامی ارتقا دهد. تولیدکنندگان سلاح، این استادان جنگ، این کاسبان مرگ، باید سودهای بلعیده شده را بازگردانند و برای حمام‌های خونی که به‌راه انداخته‌اند غرامت بپردازند. یک بار برای همیشه باید به کسب سود از جنگ خاتمه داد. این منفعت‌طلبان هستند که باید خود را برای کشورشان قربانی کنند، آن‌ها هستند که به‌جای سود بردن باید هزینه کنند و نباید به آن‌ها اجازه داد دوباره در مناصب پرنفوذ قرار گیرند.

آیا برای رسیدن به این هدف، شش میلیارد مردم جهان، بیشتر از یک دوجین کنسرن و سیاستمداران مطیع آن‌ها قدرت ندارند؟ من شرط می‌بندم که این قدرت در دستان ماست و من امیدوارم که همه ما به این واقعیت واقف شویم. و اگر شما به انگیزه بیشتری برای حرکت در این مسیر نیاز دارید به یک نقل قول دیگر از گزارش سی بی اس نیوز دقت کنید: «فرماندهان لشکر "عقاب‌های غرّان" بارها در جریان تهیه گزارش به ما گفتند که آن‌ها همواره در حال آماده‌باش برای وارد شدن به جنگ هستند، هر لحظه و حتی همین امشب ... و این که آن‌ها برای دفاع از اراضی ناتو آنجا هستند ولی اگر درگیری‌ها تشدید شود یا حمله‌ای به کشورهای عضو ناتو صورت گیرد، آن‌ها آمادگی دارند از مرز اوکراین عبور کنند و وارد این کشور شوند.»

در گرفتن این تصمیم من نه شرکت داشتم و نه آن را تأیید کرده‌ام و فکر می‌کنم شما هم همینطور.

اگر جنگ اوکراین به یک رویارویی مستقیم با روسیه و استفاده از بمب اتمی بینجامد، همه ما از بین خواهیم رفت. اگر روسیه به هر ترتیبی مغلوب شود یا وادار به عقب‌نشینی گردد، صاحبان صنایع جنگی، فشار علیه نظام سیاسی و

اقتصادی جهان را تشدید خواهند کرد تا آنجائی که حتی هوائی را که ما استنشاق می‌کنیم بسته‌بندی کرده و به بهائی به ما خواهند فروخت که ما قادر به پرداخت آن نخواهیم بود.

آیا ما، ما مردمی که در فراوانی بهسر می‌پریم و طالب یک زندگی فارغ از جنگ و کمبود هستیم حاضریم از مرزهایی که هیولاهای منفعت‌طلب برای ما تعیین کرده‌اند عبور کنیم؟ آیا خواهیم توانست اختیار تصمیم‌گیری در مورد سرنوشت خود را که حق قانونی ماست پس بگیریم؟

جواب سوال «آیا ما می‌توانیم؟ "یک" آری قاطعانه است». ما نیروئی عظیم، توانائی ذهنی و منابع لازم برای این تغییر را داریم. ولی آیا ما در این مسیر پیش خواهیم رفت؟ آیا ما از قدرت‌مان استفاده خواهیم کرد؟

تجربه به ما نشان می‌دهد که در صورت اتحاد مردم، جنبش‌های خشونت پرهیز موفق می‌شوند و ما می‌دانیم چگونه می‌توان این جنبش‌ها را سازماندهی و هدایت کرد. ما هم می‌توانیم آماده باشیم «مبارزه را همین امشب آغاز کنیم»، مسالمت‌آمیز، همان گونه که ما می‌خواهیم و به این شکل که در مقابل هر نوع زورگویی که ما را بهسوی جنگ و سرکوب سوق می‌دهد مقاومت کنیم. تحقق این هدف در دستان ماست. ما قادریم صلح ایجاد کنیم. ولی آیا خواهیم توانست؟ صاحبان صنایع جنگی شرط بسته اند که ما نمی‌توانیم. بیائید از مرزها عبور کنیم، بیائید ثابت کنیم که ما می‌توانیم.

****

http://antikrieg.com/aktuell/2022_11_02_grenzueberschreitung.htm

این مقاله ابتداء در تاریخ ۲۷ اکتبر ۲۰۲۲ در «Counterpunch» منتشر شده است.

** - برد ولف ، امریکائی، دادستان سابق، پروفیسور و استاد کالج و همچنین مدیر عامل شبکه جنبش صلح لانکاستر و نویسنده مقالات بی‌شماری در نشریات مختلف است.